

REPUBLIKA

Rok III | LÓDŹ, ŚRODA, 2-go LUTEGO 1927 R. | CENA NUMERU 20 GROSZY. | 32

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49. | WYDANIE PORANNE. | TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36 43, 36-44.
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU | TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Zeznania posła Wojewódzkiego.

Twierdzi on, że pieniądze, które otrzymywał od oddziału wywiadowczego sztabu generalnego oddawał na akcję wyborczą „Wyzwolenia“.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

We wczorajszym numerze „Rzeczypospolitej“ okazało się oświadczenie posła Wojewódzkiego, w którym twierdzi on, iż pieniądze, otrzymywane z oddziału wywiadowczego sztabu generalnego dawał na akcję wyborczą stronnictwa „Wyzwolenie“, do którego w latach 1922-1924 należał.

Wobec tej niesłychanej deklaracji zebrał się wczoraj natychmiast klub poselski „Wyzwolenia“ i wysłował do marsz. Rataja list, w którym prosi usilnie, ażeby sąd marszałkowski specjalnie na tę okoliczność przesłuchał członków ówczesnego prezydium i komitetu wyborczego „Wyzwolenia“, a w pierwszym rzędzie posłów Thułgita Chomińskiego, Tabora, wicemarszałka senatu Woźnickiego i in.

Sąd marszałkowski zebrał się o godzinie 10-ej rano i w obecności marsz. Rataja przystąpił do przesłuchiwania posła Wojewódzkiego.

Ten jednak przed rozpoczęciem zeznań złożył marsz. Ratajowi list, w którym wskazał, iż obiecano mu wszelką możliwą jawność obrad sądu, a w szczególności obradowanie tylko w jego obecności, sporządzenie stenogramów z zeznań świadków itd.

Tymczasem zaś sąd obraduje tajnie, a dwaj najważniejsi świadkowie Suchenek i Świniewicz przesłuchani zostali bez stenografów i bez niego. Wobec tego prosi pos. Wojewódzki przynajmniej o dopuszczenie do pokoju obrad na stałe jego męża zaufania.

Marsz. Rataj przedstawił list ten sądowi, który zastanawiał się nad nim pół godziny, a pos. Wojewódzki oczekiwał wyniku w kularze.

Zapytany przez dziennikarzy o stosunek do sądu, odpowiedział:

— Autorytetu sądu nie uznaję. Wyjaśnię udzielię, tak samo jak udzieliłbym ich każdemu, kto się tem interesuje.

Następnie przystąpiono do jego przesłuchania, które jest stenografowane przez redaktorów djarjusza scjmowego pp. Karola Irzykowskiego i Emila Grossa.

O godz. 12-ej zgłosił się do marszałka Rataja przybyły z Nowogródka członek jednego ze stronnictw białoruskich Aleksyuk, celem złożenia jakichś ważnych zeznań w aferze posła Wojewódzkiego. Treść ich jest narazie nieznaną.

Wicemarszałek Daszyński jako superarbitr sąd polecił natychmiastowe przesłuchanie p. Aleksyuka.

Posel Hałko wykluczony z „Wyzwolenia“ za nadużywanie mandatu poselskiego dla interesów osobistych.

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

Klub „Wyzwolenie“ na wczorajszym swym posiedzeniu postanowił wykluczyć ze stronnictwa i z klubu poselskiego posła Antoniego Hałkę.

Już przed kilkoma miesiącami „Wyzwolenie“ otrzymało wiadomości, że pos. Hałko, jako współwłaściciel przedsiębiorstwa budowlanego, wykonującego

roboty rządowe nadużywał swego mandatu poselskiego w kierunku wywierania presji na pewne organy rządu celem uzyskania dla swego przedsiębiorstwa lepszych warunków finansowych.

Mimo kilkakrotnych wezwań zarządu klubu posel Hałko nie mógł wiadomościom tym zaprzeczyć i dlatego klub zmuszony był uciec się aż do tak srogiej wobec niego kary.

Wyrok w procesie Fuks-Zapłatyński. Dr. Zapłatyński skazany został na 2 lata więzienia.

Warsz. koresp. „Republiki“ telef.:

Sąd apelacyjny ogłosił dziś wyrok w sprawie o nadużycia przy przyjmowaniu do wojska skazując poborowych: Jeszję Lejzorowicza, Abrama Ferdera, Seweryna Fagota, Abrama Borowskiego, Izraela Ukierta, Arona Sztuchogolda i Moszka Głubego na 6 miesięcy więzienia każdego.

Moszka Lejbę Fuksa skazano na rok więzienia i uznano, że karę odcierniał.

Ppłk. dr. Kazimierza Zapłatyńskiego skazano z artykułów: 667 cz. I i 656 cz. III kod. karn. na 2 lata więzienia.

Po załeczeniu aresztu śledczego, dr. Zapłatyńskiemu pozostało do odbycia 4 miesiące więzienia.

Sierż. Zygmunta Liseckiego skazano na 6 miesięcy więzienia i uznano, że karę odcierniał.

Wyrok sądu okręgowego, uniewinnający ppłk. dr. Bolesława Szareckiego i ppłk. dr. Czesława Jankowskiego sąd apelacyjny zatwierdził.

Po ogłoszeniu wyroku wywiązała się dyskusja co do środka zapobiegawczego.

Prokurator żądał natychmiastowego aresztowania dr. Zapłatyńskiego, a od innych skazanych po 1.000 zł. kaucji.

Sąd apelacyjny zdecydował zwolnić dr. Zapłatyńskiego za kaucją 2.000 zł., a poborowych po złożeniu 500 zł. Do czasu złożenia kaucji nakazać aresztowanie skazanych.

Dekret o amnestji wszedł wczoraj w życie.

Warsz. koresp. „Republiki“ telef.:

W dniu dzisiejszym wszedł w życie dekret prezydenta Rzplitej o przedterminowym zwolnieniu z więzień czyli t. zw. dekret amnestyjny.

Prawo zwalniania więźniów politycznych we wszystkich więzieniach Polski zastrzegło wyłącznie dla siebie minister-

stwo sprawiedliwości. Władze lokalne wpływu na amnestjowanie tej kategorii przestępców mieć nie będą.

Do zwalniania przedterminowego wszystkich innych kategorii więźniów ministerstwo uprawnilo prokuratorów sądów apelacyjnych.

Komunikacja radio-telegraficzna między Polską i Egiptem.

Warszawa, 1 lutego.

ATE. Jak się dowiadujemy z ministerstwa poczt i telegrafów zostanie otwarta wymiana depesz radiotelegraficznych pomiędzy Warszawą a Bejrutem. W ten sposób zapewniona będzie szybka komunikacja pomiędzy Warszawą, Egiptem, Syrią i Libanem.

Kapitan Petrulewicz

skazany na 8 miesięcy więzienia.

Warsz. kor. „Republiki“ telefonuje: Wojskowy sąd okręgowy kpt. Tadeusza Petrulewicza, oskarżonego o zabójstwo dwóch pasażerów omnibusu, skazał za zadanie śmierci przez nieostrożność na 8 miesięcy więzienia.

W motywach sąd podkreślił, że kpt. Petrulewicz, strzelając nie miał zamiaru pozbawienia życia. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął dobrą opinię i wybitne zasługi kpt. Petrulewicza.

Nowy dekret prasowy

Narady przedstawicieli rządu z prezydium syndykatu dziennikarzy.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje.

Wczoraj rozpoczęły się konferencje przedstawicieli rządu (wiceminister sprawiedliwości Car) i przedstawicieli prasy (prezes syndykatu dziennikarzy Debicki i sekretarz Pilarz) na temat nowego dekretu prasowego.

Wszystkie jego przepisy są dotąd przez obie strony w toku dyskusji uzgadniane.

Imieniny prezydenta Rzeczypospolitej

obchodzono skromnie w Spale.

Warsz. koresp. „Republiki“ telef.:

Prezydent Rzeczypospolitej obchodzi dzień swoich imienin. Dzień ten pan prezydent spędza w pałacu w Spale.

O godz. 10 rano w tamtejszej kaplicy ks. kanonik kapelan Bojanek odprawił Mszę świętą, którą wysłuchali też przybyli z Warszawy: wicepremier Bartel, minister Niezabytowski, minister przemysłu i handlu p. inż. Kwiatkowski wysłał depeszę z życzeniami.

Po Mszy św. liczni goście składali życzenia panu prezydentowi.

Porządek dzienny

czwartkowego posiedzenia sejmu.

Sprawozdawca parlamentarny „Republiki“ (B) telefonuje:

Porządek dzienny czwartkowego posiedzenia sejmu przewiduje sprawozdanie komisji nietykalności poselskiej w sprawie aresztowanych posłów, ustawę o poborze rekruta w 1927 r. i dalszy ciąg dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw wojskowych i spraw wewnętrznych.

Skład delegacji polskiej na międzynarodową konferencję ekonomiczną.

Warszawa, 1 lutego.

ATE. Ostatecznie ustalony został skład delegacji polskiej do międzynarodowej konferencji ekonomicznej. W skład delegacji wchodzi pp.: Gliwiec, Doleżał, Młynarski, Sokal i Stecki. Na najbliższym posiedzeniu delegacji ustalał się podział referatów.

Zniesienie kontroli wojskowej w Niemczech.

Prasa twierdzi, że przyczyni się to do porozumienia francusko-niemieckiego.

Berlin, 1 lutego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Fakt zlikwidowania międzysojuszniczej komisji kontrolnej w Niemczech widać całą prasę niemiecką oświadczeniami, w których przebiega nie tyle zadowolenie z powodu pozbycia się związanych z urzędowaniem tej komisji obciążeń ma terjalnych skarbu Rzeszy, ile raczej chęć podkreślenia, że jest to dopiero pierwszy krok na drodze ku zupełnemu odzyskaniu prestiżu polityczno - państwowego Niemiec wobec zagranicy i że czas już najwyższy, aby pomyślano na serio o zniesieniu okupacji Nadrenji. W organie hr. Westarpsa rozpisuje się generał von Cramon na temat rzekomych nieszczerd, jakie na narody europejskie sprowadził miał traktat wersalski i domaga się w interesie pacyfistów Europy rewizji tego traktatu. W podobnym duchu pisze „Deutsche Allgemeine Zeitung“ i „Tagliche Rundschau“, organy zbliżone do ministerstwa spraw zagranicznych. „Vorwärts“, organ socjalistów, zaznacza, że sposób urzędowania międzysojuszniczej komisji kontrolnej uprawnia do powitania z zadowoleniem jej ustąpienia gdyż nawet z punktu widzenia interesów francuskich międzysojusznic-

za komisja kontrolna popełniła szereg błędów, które szkodziły porozumieniu francusko - niemieckiemu.

**

Berlin, 1 lutego.

Nowo mianowany gabinet Rzeszy od był dziś we wtorek o godzinie 1-ej popołudniu swoje pierwsze posiedzenie w pełnym zespole. Wzięli w niem udział również wszyscy 4 ministrowie niemiecko-narodowi oraz centrowy minister finansów Koechler i minister bawarskiej partji ludowej Schaetzel, którzy w posiedzeniu poniedziałkowym, uchwalając ostateczne instrukcje w sprawie fortyfikacji wschodnich, udziału jeszcze nie brali. Ministrowie, którzy po raz pierwszy otrzymali swe nominacje, a więc Kochler i Schaetzel oraz trzech ministrów niemiecko - narodowy zostali przez kanclerza Marxa zaprzysiężeni na konstytucję. 4-ty minister niemiecko - narodowy Schiele nie potrzebował składać przysięgi, ponieważ składał ją już raz jako minister w gabinecie kanclerza Luthera. Przedmiotem narad gabinetu była sprawa deklaracji programowej rządu, którą ma wygłosić kanclerz na posiedzeniu czwartkowym. Jak donosi „Berliner Zeitung am Mittag“ deklaracja ta

ma wyrażać punkty wytyczne, ustalone już w rokowaniach między centrum a frakcją niemiecko - narodową w czasie tworzenia gabinetu.

Berlin, 1 lutego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Organ najsilniejszej obecnie frakcji w gabinecie, mianowicie niemiecko-narodowy „Lokal - Anzeiger“ atakuje w dzisiejszym wydaniu popołudniowym ministra Stresemanna, zarzucając mu nielojalność i twierdząc, że przy udzielaniu instrukcji, mających zakończyć rokowania paryskie w sprawie fortec, kierował się on zamiarem postawienia ministrów prawicowych przed faktami dokonaniem.

W odpowiedzi na powyższy atak biuro Wolffa ogłasza komunikat urzędowy, stwierdzający, że gabinet na poniedziałkowym posiedzeniu uchwalił jednomyślnie wziąć na siebie odpowiedzialność za udzielenie tych instrukcji, ponieważ rokowania trwały już od kilku tygodni i były już na ukończeniu, oraz że stan rzeczy nie pozwalał na żadną dalszą zwłokę. Uchwała gabinetu zapadła na zasadzie jednomyślnego wniosku ministrów Reichsweltry i spraw zagranicznych.

Mac Donald nawołuje rząd angielski do szybkiego zawarcia porozumienia z Chinami.

Londyn, 1 lutego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Ramsay Mac Donald wygłosił wczoraj w południowej Walji przemówienie, w którym przynaglał rząd do przyspieszenia rokowań z rządem kantonjskim, utrzymując, że chwila obecna daje największą nadzieję na szybkie usunięcie różnic, które powstały w ostatnich czasach na tle wypadków w Chinach. Mówca jest przekonany, że gdyby rządowi udało się nawiązać teraz rokowania z ministrem spraw zagranicznych rządu kantonjskiego, Czenem, przy uwzględnieniu postulatów narodowców chińskich, to z pewnością udałoby się usunąć całkowicie niebezpieczeństwo, grożące życiu i mieniu obywateli angielskich w Szanghaju. Mac Donald powiedział następnie: „Optymizm mój pozwala mi żywić przekonanie, że nieporozumienie z Chinami zakończy się pomyślnie. Mowę sir Austena Chamberlaina, wygłoszoną niedawno w Birmingham, uważam za dającą dużo powodów do zadowolenia. Minister może też spodziewać się, że jego akcja dyplomatyczna w Chinach spotka się z poparciem całej opozycji. Nie rozumiem też czemu niektórzy sądzą, że przywódca opozycji musi zawsze myśleć przeciw nie jak rząd. Dlaczego więc jako leader opozycji mam zawsze działać inaczej, jak działa rząd? Nie żywię bynajmniej tego rodzaju uczuć bezkrytycznego sprzeciwu i dlatego, dopóki rząd prowadzi rokowania z Czenem na podstawie uznania niezależności Chin i likwidacji starych traktatów, będę stać po stronie rządu, udzielając mu wszelkiej możliwej pomocy. Powinniśmy stać dziś na jednolitym gruncie poglądów zaufania do działań i zamierzeń ludzi, którym kraj powierzył prowadzenie jego interesów. Moim zdaniem sir Miles Lampson za-

równy jak p. O'Malley, zasługują na najgorętsze pochwały, wierzę też stanowczo, że jeśli mamy ludzi, którzy potrafią ułożyć się z Chinami, to tymi ludźmi są właśnie Lampson i O'Malley.

Londyn, 1 lutego.

Rząd pekiński wystosował notę wręczoną poselstwu angielskiemu, zawierającą protest przeciwko wysłaniu wojska angielskiego na terytorium chińskie pod pretekstem zabezpieczenia życia i interesów obywateli angielskich. Rząd pe-

kiński oświadcza w nocie, iż wojska chińskie stacjonowane w Szanghaju są najzupełniej wystarczające dla utrzymania bezpieczeństwa.

Londyn, 1 lutego.

Zgodnie z doniesieniami z Waszyngtonu, w kołach miarodajnych St. Zjednoczonych wyrażają nadzieję, że liberalna oferta rządu brytyjskiego, przedstawiona rządowi chińskiemu, odmiesie pożądaną skuteczną w znaczeniu pokojowego załatwienia konfliktu.

Rokowania polsko-gdańskie w sprawach celnych nie dały dotychczas żadnego rezultatu.

Warszawa, 1 lutego.

Polska Agencja Telegraficzna.

Zakończone w dniu 26 z. m. rokowania z senatem gdańskim w sprawach monopolowych i celnych związanych z samodzielną wolnością miasta, nie doprowadziły do rezultatów. W szczególności senat wolnego miasta zażądał od rządu polskiego zmiany przepisów celnych w tym duchu, ażeby umożliwiły one udzielenie wolności celnej gdańskiemu monopolowi tytoniowemu także, jeżeli będzie on eksploatowany przez towarzystwa prywatne, przyczem senat z góry wyłącza udział kapitału polskiego z tworzącego się konsorcjum międzynarodowego.

Rząd polski uznał to stanowisko se-

natu za sprzeczne z zasadą polsko-gdańskiej współpracy gospodarczej która jest jedną z podstaw istnienia wolnego miasta, a którą stale kierowała się polityka polska.

Również w sprawie pełnego wprowadzenia w życie przez Gdańsk umowy, gwarantującej wolnemu miastu pewną kwotę wpływów celnych, którą to umowę Polska ze swej strony wykonywała od września r. z., oraz w sprawie płac urzędników nie doszło do porozumienia.

W ten sposób senat, wbrew zaleceniom rady ligi narodów, uniemożliwił narazie sfinalizowanie powyższych spraw na miejscu w Gdańsku.

Grypa dziesiątkuje ludność Anglii.

Najmniej chorują pracujący na świeżym powietrzu.

Londyn, 1 lutego.

Z powodu epidemii grypy towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od chorób były zmuszone zwiększyć swe wypłaty o sto procent. W szczególności ciężko epidemja dotknęła pracowników wielkich magazynów, banków i biur.

Jeden z dyrektorów banku oświadczył, iż był zmuszony zaangażować do

datkowych pracowników, ponieważ z powodu influenzy praca w niektórych działach stała się niemożliwą.

Trzy procent wszystkich policjantów choruje na grype.

Stosunkowo najmniej grypa dotknęła konduktorów tramwajowych, szoferów i mechaników, pracujących na świeżym powietrzu.

Zakończenie kursu przeszkolenia starostów.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Dnia 1 b. m. odbyło się w ministerstwie spraw wewnętrznych w obecności p. ministra Składkowskiego zakończenie kursu przeszkolenia dla starostów.

W mieniu uczestników przemawiał starosta łaski p. Walla, podkreślając kozyści, osiągnięte przez starostów zarówno z wykładów, jak i z możliwości wzajemnego zbliżenia się.

P. minister Składkowski, żegnając uczestników kursu, zachęcał ich do wyteżonej i przykładowej pracy obywatelskiej, opartej na zrozumieniu intencji i dobrej woli władzy centralnej.

Ginsberg przemawia

w sądzie najwyższym.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Po trzydniowej rozprawie przed sądem najwyższym, w której występował ze strony Ginsberga adwokat Czumowski, Paschalski, a ze strony Nowińskiego adwokat Rymowicz i także co jest rzeczą niezwykle rzadką mówił sam powód cywilny Ginsberg. Sąd najwyższy odroczył ogłoszenie wyroku do dzisiaj. Z powodu choroby sędziego, ogłoszenie wyroku zostało odroczone na czas nieokreślony.

Wymiana więźniów

między Polską i Litwą.

Wilno, 1 lutego.

Dnia 3 b. m. o godz. 11 rano na granicy około Oran odbędzie się wymiana więźniów między Polską a Litwą. Pociąg z więźniami przybędzie do Wilna o godz. 17.40.

Pensjonaty zakopiańskie

obniżają ceny.

Kraków, 1 lutego.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Kurier Codzienny“ donosi z Zakopanego, iż na skutek zarządzenia województwa, zostało zapowiedziane obniżenie cen w pensjonatach z dniem 1 lutego r. b. Począwszy od tego dnia będzie obowiązywał następujący cennik: za pokoj z utrzymaniem 1-ej kategorii do 13 zł., drugiej kategorii do 10 zł., III-ej kategorii do 8 zł. Niezależnie od tego, niektóre pensjonaty obecnie już pobierają niższe ceny od tych, które ustalono w poprzednim cenniku.

Śniegi we Włoszech.

Rzym, 2 lutego.

We Włoszech spadły wielkie śniegi, które na pierwszych wzniesieniach Apenninów pokryły ziemię warstwą półtora metra grubości. Przewodniki telefoniczne i telegraficzne są uszkodzone, straty materialne bardzo znaczne.

Wylew, który nastąpił w okolicach Rawenny, z powodu przerwania tamy spowodował wielomilionowe straty.

Sądy polowe na Litwie

za przestępstwa polityczne.

Ryga, 1 lutego.

ATE. Rząd litewski wniósł do sejmiku projekt, według którego sprawy związane z buntem, powstaniem zbrojnym i posiadaniem broni mogą być oddawane nie pod jurysdykcję wojskową, lecz również mogą być rozpatrywane przez sądy polowe.

... Strojni generałowie, kapiący złotem grenadjerzy, lśniące kaski ulanów, pióropusze i kity dragonów i huzarów! Grzmi orkiestra, tętnią kopyta konskie, pod lawetami drży ziemia, a jasne artyleryjskie głucho dudni...

A przed wojskami trzepoce sztandar bojowy, wyblakły, poszarpany, w wielu miejscach dziurawy, a tak opróżniony świętością Symbolu i tak wielki, a potężny w swym majestacie szarżyzny!

Przechodzą pułki za pułkami, szwadrony, baterje...

Tyle ich jest, tyle, tyle...

„PARADA ŚMIERCI“.

Oh, yes, mister Chamberlain!

O-Chen-san mieszka w Han Kau. Ma żółtą skórę, skośne oczy i jest „przewrotnym azjata”: broni się wszelkimi siłami przed obcym najazdem. Pragnie, aby pół miljarde chińczyków żyło pod jednym dachem i rządziło się jednakiem prawem. Żąda, aby mogli oni istnieć wedle własnego widziwności, sami sobie nakładali podatki i sami odmierzali cła. Przypuszcza, że słusznie jest, aby na ziemi najstarszych prawodawców ludzkości Lao-Tse i Kong-Fu-Tse panował jeden kodeks, który obowiązywać będzie również cudzoziemców. Oto wszystko, czego pragnie i żąda O-Chen-san, znakomity chińczyk o skośnych oczach odziany zresztą, w elegancko skrojony na europejską modłę wojskowy mundur... Ale, właśnie — zapomnielibyśmy — O-Chen-san nie tylko pragnie: od czasu, kiedy rodacy jego poznali karabiny maszynowe, tanki, aeroplany i gazy trujące, nowoczesną taktykę i strategię, a jest ich przecie pół miljarde, znakomity chińczyk nauczył się wymagać, stawiać żądania, posyłać noty, a nawet wojować...

Mr. Chamberlain mieszka w Londynie. Och, to elegancki gentleman! O gładko wygolonej twarzy, mocno wciśniętym monoklu w garniturze „tailor made” za dwadzieścia pięć funtów. Mr. Austin Chamberlain jest ministrem spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii. Jego państwo ma interesy światowe. Z samych Chin wywozi i wwozi towarów za setki milionów funtów rocznie. Ma tam swoje kolonie i koncesje, swolch dyrektorów banków, kolei, przedsiębiorstw, tysiące urzędników, dyplomatów i kupców. Angliści wyjęci są z pod praw chińskich i korzystają ze specjalnych osobliwych przywilejów. Sirżę ich własne wojska i okręty, a dzielnicę europejskie wielkich miast są pod rządami konsułów. I kiedy rządy chińskie czerwone i białe, kantonickie, hankauskie i północne żądają zniesienia tych miłych a wyjątkowych warunków, mr. Chamberlain jest doprawdy oburzony!

W dżdżysty i mglisty zimowy dzień traktem z baraków Wellingtona w starej Anglii maszeruje do stacji Waterloo sławny pułk gwardii Coldstream. Dzień i godzina wymarszu ogłoszona jest na przód w dzwonnikach, aby ludzie wyszli na drogę i witali okrzykami, żołnierzy. Orkiestra pułkowa gra bojowe melodie. Entuzjazm tłumów. Przypomina się rok 1914.

Ze stacji Waterloo pułk pojedzie do Southampton, tam załadują go wraz z czterdziestoma aeroplanami na wielki okręt wojenny i przez Gibraltar i Suez, przez morze Czerwone i Bab-el-Mandeb, przez ocean Indyjski, cieśninę Cejlońską — podąży wprost do Hong-Kongu...

Czy nie będzie zbyt późno? Ależ nie! Bo właśnie już pustymi ulicami chińskie miasta maszeruje z orkiestrą pierwszy pułk Durkham lekkiej Infanterii hinduskiej, który właśnie przybył z Kalkuty...

Indje drżą z oburzenia. Zgromadzenie narodowe w Delhi wyraża głośny protest. Bo oto wicekról Indji zakazał toczyć debaty w sprawie interwencji w Chinach. W roku 1921 to samo zgromadzenie narodowe uchwaliło rezolucję: „Armia indyjska nie może być użyta do operacji wojennych poza granicami Indji, z wyjątkiem celów obronnych w

ważnych okolicznościach i za wspólną zgodą rządu i zgromadzenia”. Rezolucja została przyjęta przez rząd. Sir Godfrey Fell, ówczesny przedstawiciel rządu oświadczył:

— It is a honourable undertaking to act in accordance with it...

Mineło lat sześć i „honorowe zobowiązanie” straciło swą wartość. Indje drżą z oburzenia. Nacjonalści hinduscy zapowiadają zgłoszenie do zgromadzenia wniosku w sprawie złamania przez rząd dobrej wiary i uczciwych obyczajów.

Czy rząd lokalny i centralny w Londynie zdobędzie się na wysunięcie jednego jedyne argumentu, który wiąże po siadłość Indyjskie z Chinami? Boć przecie obrzydliwością jest powiedzieć, że jednym z głównych obiektów handlu brytyjskiego w Chinach jest opium, morderczy narkotyk, którego chińczycy sami nie mogą sobie wystarczyć! I oto zastawia się w Indiach wielkie pola makowe, przetwarza się roślinę tę na truciznę i wbrew wszelkim zasadom ludzkości, wiary i sumienia dostarcza się tej zaraźliwej fizycznej do wszystkich zakątków Niebieskiego Państwa. Interesy angli-

ków w Chinach są istotnie wielkie i wzniosłe... Stoją na poziomie nie tyle pułkarskich wysokich zasad moralnych, wiele wysokich dywidend.

Angielska partja pracy organizuje w dniu 6 lutego olbrzymie manifestacje przeciw chińskiej polityce londyńskiego rządu. W liście, wysłanym przez komitet partyjny do Foreign Office czytamy:

— Rokowania rządu Jego Królewskiej Mości z Chinami odbywają się w szczególnych okolicznościach, a towarzyszą im pułki wojska i okręty wojenne. Nic nie usprawiedliwia tych niebezpiecznych posunięć, a przede wszystkim rząd nie może powołać się na poważną okoliczność, jakoby podczas chińskiej wojny domowej zginął choćby jeden angielski obywatel. Nie możemy uwierzyć w pokojową tendencję rządu w czasie trwania wyraźnie militarnych operacji...

W sukurs robotnikom przybył znakomity dramaturg i satyryk Bernard Shaw. Wygłosił mowę przez radio o angiłkach i chińczykach z właściwą mu ironją i humorem. Miliony radiosłuchaczy bawiły się znakomicie. Shaw zakończył swe przemówienie:

— Panowie i panie! Trzeba ukarać rząd za nierozumną i ryzykancą politykę na Dalekim Wschodzie. Jedyne do brym środkiem, który mogę wam zalecić w tym kierunku jest głosowanie przeciw rządowi podczas najbliższych wyborów. Środek konstytucyjny.

Znam także inne środki, o tych wszakże nie będę w tej chwili mówił skoro z pewnością słucha mnie także pan minister poczt i bardzo się denerwuje... Skoro jednak i ten członek rządu zawinił razem ze swymi kolegami, czas najwyższy, aby im pracujący naród angielski powiedział, co o nich myśli...!

Polityka — to trudna i skomplikowana rzecz. Szczególnie jeśli prowadzić ją równocześnie w Londynie, Delhi i Hong Kong, a mieć przeciw sobie całą Labour Party i Bernarda Shaw. Biedny ten mr. Chamberlain! Jak to dobrze, że jeszcze nie zna on systemu p. ministra Składkowski — latała aeroplanem i samochodem po starostwach! Musiałby odbywać same światowe rajdy i zdobywać najwyższe rekordy...

Czesław Ołtaszewski.

Czesi emigrują do Rosji. Wszystkie inne możliwości całkowicie zawiodły.

Państwo czeskosłowackie zajmuje obszar stosunkowo mały do liczby ludności, t. zn., że gęstość zaludnienia jest znaczna. Przeciętnie na 1 km. kw. przypada 97 mieszkańców, czyli o 18 więcej niż w Polsce.

Z terytorjum obecnej Czechosłowacji emigrowało jeszcze przed wojną bardzo wiele osób, po wojnie jednak kwestja emigracji stała się jednym z najważniejszych zagadnień czeskosłowackiej polityki gospodarczej.

Czechosłowacja stara się jednak nie tylko o zwalczanie bezrobocia w kraju, lecz także o utrzymanie kontaktu z emigracją dawniejszą przez stały napływ emigracji nowej, co ma wielkie znaczenie pod względem propagandy zagranicą.

Klasykny kraj emigrantów europejskich, Stany Zjednoczone, jest obecnie niemal hermetycznie zamknięty dla Czechosłowacji.

Kiedy w r. 1924 wyjechało z Czechosłowacji do Stanów Zjednoczonych zgórą 30 tysięcy osób, to już w r. 1925 liczba ta nie przewyższa jednego tysiąca. Obecna kwota, ustanowiona przez Stany Zjednoczone dla Czechosłowacji na 3000 imigrantów rocznie ma być podobno jeszcze niższa. Kolonja czeskosłowacka w Stanach Zjednoczonych, której początki sięgają do pierwszej połowy 19 stulecia, liczy obecnie około 1,250,000 osób. Nie baczac jednak na tę poważną ilość wychodźcy nie tylko ko się „amerykanizują”, lecz także wyradawiają (już w trzecim pokoleniu), dzieląc w ten sposób los wszystkich emigrantów europejskich, nie wyłączając Niemców.

T. zw. Ameryka łacińska nie ma dla emigracji czeskosłowackiej wielkiego znaczenia (mimo że liczba wychodźców zwłaszcza do Argentyny w ostatnich la-

tach wzrosła), znaną bowiem jest rzeczą, że kraje Ameryki południowej są wprawdzie dobrem polem dla kapitału zagranicznego, ale zarazem istnem piekłem dla przybysza-robotnika i rolnika. Prasa czeskosłowacka stale ostrzega przed wychodźstwem do Ameryki południowej, gdzie emigranta europejskiego nie raj oczekuje, ale ciężka praca i nędzny zarobek, wrogie usposobienie tubylców, w krajach położonych bliżej równika jeszcze różne choroby, t. zw. tropikalne.

W pierwszych latach powojennych sporą ilość wychodźców czeskosłowackich przyjęła z chęcią Francja wycieńczona i zniszczona potrzebująca jaknajwięcej sił roboczych do odbudowania swego przemysłu, zrównanych z ziemią całych okolic i do t. zw. podtrzymania rasy. W ostatnich czasach jednak zaczęła się i we Francji bezrobocie, a wstawienie do budżetu pozycji na bezrobotnych, zresztą nie wystarczającej, dowodzi, że kwestja ta jest bardzo poważna. Różnie się, że bezrobocie we Francji, odczuła przede wszystkim robotnicy obcokrajowcy.

Wobec takiego stanu rzeczy można stwierdzić, że emigracja czeskosłowacka do Francji się skończyła.

Dla czeskosłowackiej polityki emigracyjnej pozostaje więc tylko jedna ewentualność — a tą jest Wschód, czyli Rosja. W swem niedawnym ekspoz. minister spraw zagranicznych, dr. Benesz, dowodził, że polityka zagraniczna Czechosłowacji powinna iść po takiej linii, aby w przyszłości można było kierować emigrację czeskosłowacką do Rosji.

Czeska emigracja do Rosji nie jest bynajmniej zjawiskiem nowym. Już w latach 60-tych zaczęli kolonizować czeszy osiedlać się w Rosji i do dziś dnia jeszcze pozostały liczne osady czeskie na Wołyniu. Żywioł czeski, bardziej kulturalny niż rosyjski, nie asymilował się szybko, co główniejsze, nie masowo. Powojenne próby kierowania emigracji czeskosłowackiej do Rosji nie miały powodzenia, okaz. się bowiem, że dogodna chwila jeszcze nie nadeszła; niemniej jednak emigracja do Rosji jest niemal jedyne rozwiązaniem tego naglącego problemu, jakim jest problem emigracji czeskosłowackiej wogóle.

T. K.

Parlamentarzyści angielscy w Rzymie informują się o nowym włoskim ustawodawstwie robotniczym.

Rzym, 1 lutego. Delegacja parlamentarzystów angielskich, która zatrzymała się tu w powrotnej drodze z wyspy Malty do Anglii, przyjęta została przez podsekretarza stanu ministerstwa korporacji Bottai. Posłowie angielscy wyrazili chęć zapoznania się z pewnymi szczegółami nowego ustawodawstwa włoskiego, dotyczącego zbiorowych stosunków pracy. Podsekretarz stanu Bottai wyraził swą radość, że może przyjąć przedstawicieli zaprzyjaźnionego narodu w charakterze przedstawicieli ministerstwa, którego zadaniem jest ochrona moralnych i materialnych interesów robotników, przedstawił syntetycznie główne rysy charakterystyczne nowego ustroju prawnego, politycznego i społecznego, który, opierając się na organizacji związków zawodowych, znajduje swój wyraz w korporacjach. Następnie Bottai oświadczył, iż jest do dyspozycji parlamentarzystów angielskich, o ile pragną oni otrzymać od niego jakiekolwiek wyjaśnienia. Wywiązała się długa dyskusja, podczas której parlamentarzyści angielscy informo-

wali się o pewnych szczegółach ustroju korporacyjnego, a w szczególności zapypywali o włoską koncepcję korporacji, oraz jak należy rozumieć wykonywanie kontroli nad produkcją przez korporacje i przez państwo, wreszcie o skład i kompetencje sądownictwa dla spraw pracy.

Dotychczas podsekretarzowi Bottai w imieniu delegacji za otrzymane informacje sir Samuel zaznaczył, że przyjęte we Włoszech postępowanie przy rozstrzyganiu konfliktów pomiędzy kapitałem i pracą jest pod wieloma względami analogiczne do urządzeń angielskich. Różnice zachodzące jedynie co do roli odgrywanej przez sądy dla spraw pracy. Sir Samuel wyraził gotowość udzielenia Bottai wszelkich informacji w sprawie odnośnego systemu angielskiego.

Zegnając gości podsekretarz Bottai wyraził przekonanie, że utrzymywanie kontaktu i wymiana zdań pomiędzy przedstawicielami Anglii i Włoch na temat wszelkich zagadnień kulturalnych i praktycznych, dotyczących pracy, są wysoce pożyteczne.

Wiadomości bieżące.

LUTY
2
SRODA

Dziś: Oczyszczenie NMP.
Jutro: Błażeja B. M.
Wschód słońca 7.16.
Zachód o g. 16.22.
Wschód ks. g. 07.59
Zachód o g. 17.15
Długość dnia: 8.57
Przybyło dnia: 1.15

Komendantem wojewódzkim

został p. insp. Niedzielski

Wobec przeniesienia w stan spoczynku komendanta wojewódzkiego policji insp. Wizimirskiego, komendantem wojewódzkim mianowany został dotychczasowy komendant policji insp. Niedzielski, który już onegdaj objął urządowanie.

Obowiązki komendanta miasta do czasu zadecydowania tej sprawy, pełni zastępca komendanta nadkomisarz Izydorezyk. b.

Zmiany personalne.

Na miejsce p. Grabowskiego p. Syska.

Onegdaj dotychczasowy kierownik wydziału karnego przy komisariacie rządu dr. Grabowski objął stanowisko w urzędzie wojewódzkim.

W urzędzie wojewódzkim utworzono specjalny wydział, mający na celu regulację cen na wzór dawnego wydziału walki z lichwą.

Jak się dowiadujemy, na miejsce p. Grabowskiego mianowany będzie dotychczasowy kierownik PUPP. p. Syska, który już w najbliższych dniach stanie na czele wydziału karnego komisariatu rządu. b.

Pracownicy teatru

żądadzą podwyżki płac.

Onegdaj w lokalu związku pracowników instytucji użyteczności publicznej odbyła się konferencja w sprawie uregulowania warunków pracy i płacy pracowników teatru miejskiego.

Przedstawiciel dyrekcji teatru p. Krywoszejew zaakceptował projekt związku dotyczący się bileterów, a mianowicie co do przenoszenia ich jedynie za zgodą związku, jak również załatwiania w ten sposób innych zatargów.

Co się tyczy żądania podwyższenia płac o 10 proc., to przedstawiciel dyrekcji oświadczył, że w tej sprawie musi się dopiero porozumieć z dyr. Szyfmanem w Warszawie.

W odpowiedzi p. Kowalski oświadczył, że podwyżka będzie musiała być stosowana wstecz od 1 stycznia r. b., jak to miało miejsce w innych zawodach i gałęziach pracy. b.

30 tys. robotników

wyjedzie do Niemiec.

Jak już donosiliśmy, ustalona została kwota robotników, którzy wyjadą na roboty rolne do Niemiec.

Z ogólnej liczby blisko 60 proc., a mianowicie 28750 robotników wyjedzie z województwa łódzkiego, z tej liczby w lutym 2650, w marcu 23350, i w kwietniu 2750.

Co do kolejności, to w pierwszym rzędzie wystąpią będą ci robotnicy, którzy pracowali w Niemczech i zostali stamtąd wydalenii, następnie wyjadą ci, którzy pracowali w Niemczech parę lat, a w końcu, o ile starczy miejsc — pozostali. b.

Jakie były ceny

na wczorajszym targu żywnościowym.

W dniu wczorajszym na rynkach łódzkich obowiązywały następujące ceny: Masło oseklowe 4.50 do 6 zł., śmietankowe 5.50 — 7 zł., jajka 3—4 zł., twaróg 1 zł. — 1.50, śmietana słodka 2—2.40, śmietana kwaśna 2.50—3 zł., mleko 40—55 gr., korzec kartofli 13—15 zł., marchew i buraki 15—25 gr., cebula 55—75 gr., kura 5.50—7 zł., kaczka 5—7.50, śeś 9—15 zł., indyk 13—18 zł. b.

W obronie tajemnicy handlowej
firma „Edward Heiman“ odmówiła władzom skarbowym prawa sporządzania wyciągów.
Sąd okręgowy skazał współwłaścicieli firmy na karę grzywny.

Głośna w swoim czasie sprawa pp. Edwarda Heimana i Aleksandra Heimana, właścicieli firmy „Edward Heiman“ w Łodzi, skazanych przez Sąd Pokoju po 200 zł. grzywny za odmowę zezwolenia urzędnikom skarb. robienia wyciągów z ksiąg handl. firmy, znalazła się w dniu wczorajszym na wokandy Sąd Okręgowy w Łodzi, naskutek apelacji oskarżonych.

Okoliczności tej sprawy, o której uż pisała „Republika“ przedstawiają się w sposób następujący:

Dnia 2-go czerwca 1926 roku Izba Skarbowa w Łodzi delegowała referenta swego do firmy „Edward Heiman“, prosiąc go o zebrać dla celów podatkowych wiadomości, dotyczące towarów, sprzedawanych i nabywanych przez wymienioną firmę.

Kiedy ów referent, zgodnie z poleceniem swej władzy, udał się do firmy, i

zażądał ksiąg handlowych, celem sporządzenia z nich wyciągów, spotkał się z kategoryczną odmową ze strony właścicieli firmy.

P. Edward Heiman oświadczył urzędnikowi Izby Skarbowej, że dane o tych nie udzieli, a to dlatego, że nie ma on żadnej powołności, czy materialnych przez władze skarbowe, będące przez nie zużytkowany

z całkowitym zachowaniem tajemnicy handlowej.

Niezależnie od powyższego delegowała izba skarbową dnia 9 lipca swoich urzędników do firmy „Edward Heiman“ celem przeprowadzenia lustracji i poleciła im przy tej sposobności zebrać odnośny materiał informacyjny.

Wówczas, kierujący przedsiębiorstwem syn p. Edwarda Heimana, p. Aleksander Heiman,

nie zezwolił na sporządzenie wyciągów zaś buchalter firmy, p. Bęczkowski, za bronił delegatom izby skarbowej robienia tych wyciągów, grożąc, że księgi delegatom zabierze, o ile zechcą z nich jakiegokolwiek wyciągi sporządzać.

Pociągnięci do odpowiedzialności karnej z art. 96 ustawy o podatku przemysłowym,

skazani zostali przez Sąd Pokoju Aleksander i Edward Heimanowie po 200 zł. grzywny, z zamianą na 4 dni aresztu, zaś buchalter Bęczkowski na 300 zł. grzywny z zamianą na 6 dni aresztu.

Sąd okręgowy, jako instancja odwoławcza od wyroków sądu pokoju, rozpatrywał tę sprawę pod przewodnictwem sędziego Kozłowskiego, w asystencji sędziów Wilkowskiego i Honowskiego.

Przemówieniach obrońcy oskarżonych, adw. Tujakowskiego, przedstawiciela Izby Skarbowej, d-ra Messingera i prokuratora Stachowskiego sąd wyrok sądu pokoju, skazujący wszystkich trzech oskarżonych, w całości zatwierdził.

Walka o władzę w tomaszowskiej kasie chorych.

Jak już swego czasu donosiliśmy, między frakcjami NPR. i PPS. toczą się walki o władzę nad kasą, które doprowadziły do mianowania komisarza. Rada, nie mogąc się zgodzić na rady komisarza, uchwaliła na dzień 15 stycznia r.b. posiedzenie w celu dokonania wyborów zarządu.

Frakcja PPS., dążąca za wszelką cenę do utrzymania rządów komisarza, postanowiła nie dopuścić do wyborów zarządu i gremjalnie wystąpiła z rady Kasy.

Z frakcją PPS. wystąpili również radni z „lewicy“ PPS., którzy rozporządzając w obecnej radzie 3 mandatami, mają nadzieję, iż w razie ponownych wyborów stan ich posiadania, za przykładem Warszawy, znacznie się powiększy.

Rada kasy nie została jednak zdekompletowana, i w najbliższym czasie nastąpią wybory nowych władz kasy.

...Wojna skończyła się. Przerzedzone szeregi powróciły do domów.

Powrócił i Jim. Bez nogi, którą utracił we Flandrii, czy też w jakimś wawozie Wogezów, i bez ideałów, które na proch starły się przy pierwszym zetknięciu z tragiczną rzeczywistością.

Powrócił z pustką w sercu, wykończony, okaleczony, nie wiedzący co z sobą zrobić i gdzie się podziąć.

W czasie jego nieobecności, narzęczona jego, Marja, zdażyła zareczyć się z jego bratem.

Postanawia wrócić do Francji, gdzie zostawił jedynego swojego ukochanego, dziewczynkę z którą nie mógł się porozumieć, a którą tak kochał...
„PARADA ŚMIERCI“.

Obniżenie kar za zwłokę.
Okólnik ministerstwa skarbu.

W dniu wczorajszym łódzka izba skarbową otrzymała z ministerstwa skarbu niezmiernie ważny okólnik, rozstrzygający wreszcie pozytywnie od dawna wysuwane żądanie sfer gospodarczych. Okólnik ten, który jest dla ogółu płatników podstawową ulgą podatkową, brzmi następująco:

„Ministerstwo skarbu chce ułatwić podatnikom, którzy nie mogą z przy-

czyn natury gospodarczej uiszczać w terminie podatków zarządza, aby w okresie od 1 lutego do 31 marca od wszystkich zaległości nierozłożonych na raty i nie odroczone bez względu na termin ich powstania pobierane OBNIŻONE KARY ZA ZWŁOKĘ W WYSOKOŚCI 2 PROCENT, POCZYNAJĄC OD USTAWOWEGO TERMINU PŁATNOŚCI“.

Solidarne wystąpienie związków w obronie pracowników warsztatów miejskich.

W dniu onegdajszym i wczorajszym obradowały zarządy trzech związków zawodowych pracowników miejskich, uzgadniając warunki, jakie zostaną przedłożone magistratowi w sprawie robotników warsztatowych.

W pierwszym rzędzie postanowiono wysunąć żądanie by uposażenia pracowników warsztatowych miejskich, zostały zrównane z warunkami pracy i płacy oraz świadczeniami wszystkich pracowników miejskich, jak również, by pracowników tych przesunąć na stanowiska etatowe i kontraktowe.

W razie gdyby magistrat na tę propozycję się nie zgodził, wówczas związeki zawodowe wysuną odpowiedni pro-

jekt umowy opartej na umowie obowiązującej w przemyśle włókienniczym, żądając równocześnie podwyżki płac pracowników warsztatowych w tym samym stosunku, jaką uzyskali robotnicy zatrudnieni w przemyśle.

Co się tyczy niektórych urzędników wydziału technicznego, którzy dążą do skasowania warsztatów miejskich i w tym celu oddają niektóre roboty do wykonania przedsiębiorstwom prywatnym, związki postanowiły wysłać do magistratu pismo z żądaniem ukarania tych urzędników w drodze dyscyplinarnej, a to ze względu na szkody, jakie ponosi magistrat.

— cd —

W dniu 31 stycznia r. b. zmarła wdowa po nieodżałowanej pamięci szefie naszym i założycielu firmy

ERNESTYNA JAKUBOWA HIRSZBERG

Dobroć i zacność Jej charakteru na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

Niech Jej ziemia lekka będzie.

Pracownicy Sp. Akc,
Jakub Hirszberg i Wilczyński.

Kto reprezentuje N. P. R. Okólnik zarządu wojewódzkiego.

Zarząd wojewódzki NPR. w Łodzi wydał do okręgów okólnik następującej treści:

W dniu 6 stycznia r. b. na posiedzeniu zarządu wojewódzkiego w Łodzi zapadła uchwała następującej treści:

Zgodnie z uchwałą zjazdu z dnia 28 listopada w sprawie stosunku do GKW. Lewicy NPR — uznać, że koledzy poseł Waszkiewicz, Kazimierzczak i Tomczak z Pabjanic będą obecnie oficjalnie reprezentowali GKW. NPR. na województwo łódzkie. Okólnik podpisał prezes B. Fichna.

Skrzynka do listów.

Do
Redakcji „Il. Republiki”
w mieście.

W związku z notatką p. t. „Dlaczego niema zegarów”, pomieszczoną w numerze 31 „Il. Republiki” z dnia 1 lutego r. b., a informującą niesłusznie, jakoby Magistrat skasował zegar uliczny u zbiegu ulic Piotrkowskiej i Narutowicza — Magistrat m. Łodzi wyjaśnia, iż w mieście jest tylko jeden zegar publiczny, należący do Magistratu, mianowicie na wieży ratuszowej, natomiast skasowany zegar, o którym mowa we wspomnianej wzmiance, jak i wszystkie inne zegary uliczne, stanowią własność T-wa Kolei Elektrycznej Łódzkiej.

Prezydent M. Cynarski.

BAL MASKOWY BANKOWCÓW.

Zapowiadany kilkakrotnie „Bal Maskowy” bankowców będzie jedną z najciekawszych imprez karnawałowych, na której zapewne naznaczą sobie rendez-vous cały elegancki świat w Łodzi.

Pięknie dekorowana sala i znakomita orkiestra, która bez przerwy będzie przygrywać całą noc — oto gwarancja, że komitet dokłada wszelkich starań, ażeby licznie przybyłym gościom dostarczyć jaknajwięcej wrażeń.

Bal odbędzie się w sali tow. miłośników muzyki w Grand-Hotelu (ul. Traugutta nr. 1) w sobotę dnia 5 lutego.

Pozostałe w niewielkiej ilości zaproszenia wydaje związek pracowników bankowych, Piotrkowska 108, pokój nr. 4.

Początek balu o godz. 10.30 wieczorem.

... Nuda postępu za frontem zmusza do najrozmaitszych wybryków. Podczas jednego z nich Jim poznaje Melizandę, młodą i piękną dziewczynę, córkę poczwaję wleśniaczkę z północnej Francji.

Oboje są młodzi, gorący i piękni... Nie mogą wprawdzie porozumieć się żadnym językiem, ale czyż mowa Miłości nie jest jednakowo zrozumiała dla wszystkich ras i narodów?

Miłość, tak częsta towarzysząca wojny, rozpoczyna swe panowanie.

Za frontem, o kilkanaście kilometrów za linią zniszczenia i śmierci, rozpoczyna się cicha sielanka dwojga tętniących serc...

„PARADA ŚMIERCI”.

Po długich cierpieniach zmarła współzałożycielka naszej Instytucji wieloletnia członkini Zarządu i ostatnio członek honorowy

B. P.

Ernestyna Jakubowa Hirszberg

W zmarłej tracimy oddaną naszej Instytucji współpracowniczkę
Cześć Jej pamięci!

Zarząd Kliniki Położniczo-Ginekologicznej
Nowo Targowa 13.

Z powodu śmierci

B. P.

Ernestyny Jakubowej Hirszberg

wyrażają Rodzinnie współczucie

Firmy

G. Szulmeister, Rasz i S-ka
oraz D. I. Perel i A. Szulmeister.

Z powodu zgonu

B. P.

Ernestyny Jakubowej Hirszberg

wyraża Rodzinie swe współczucie

FIRMA

Izrael Falke.

B. P.

Markus Silberstein

zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 42.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok nastąpi w czwartek, dnia 3. lutego r. b. o g. 12-iej w południe z domu żałoby przy ul. Głównej № 5.

O ciężkim tym ciosie zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

Żona, dzieci, siostra, bracia i rodzina.

Człowiek i małpa urzędnili się pospół

Człowiek trafił do domu, małpa do komisariatu.

Komisariat policyjny w Amsterdamie miał kłopot nielada, gdy jeden z przechodniów przyniósł pijaną małpę, którą znalazł na ulicy. Policja dała ogłoszenie w dziennikach, zgłosił się prawy właściciel małpy i wyjaśnił się okoliczności, w których znalazła się ona na ulicy bez opieki.

Właścicielem małpy był posiadacz kawiarni; jego stali goście bardzo małpę lubili i niejedną z nich nietylko bawili się z nią, ale też od czasu do czasu poczęstowali ją kawą, likierem, koniakiem itp. trunkami. Do pewnych gości małpa bardzo się przywiązała, to też pewnego dnia wyszła z jednym z nich na miasto.

Gość ów miał do załatwienia szereg spraw na mieście; skoro zobaczył, że małpa z nim idzie, nie siadał do tramwaju, lecz wszystko załatwiał na piecho

te. A że się męczył szybko, więc wstąpił parę razy „orzeźwić się”; skorzystała z tego małpa i również lyknęła parę kieliszków.

W drodze do domu ani gość, ani małpa nie zdawali sobie sprawy, co się z nimi dzieje, to też wkrótce każde szło po swojemu i w innym kierunku. Człowiek, jako bardziej na złe wpływy alkoholu zahartowany, trafił do domu; małpa zaś długo błądziła, aż wreszcie zmęczona przytuliła się w bramie i zasnęła.

Chrupiąca znalazł przechodzień i zawiadził na policję; a że w każdym komisariacie są miejsca dla nietrzeźwych, więc małpa miała gdzie zdrzemnąć się i wrócić do równowagi. Ciekawa rzecz, czy się po tym wypadku poprawi i przestanie pić?

Najdroższy apartament na świecie

Przypomina zupełnie zaczarowany pałac z bajki.

W londyńskiej dzielnicy Picadilly, w Devonshire House, wykańczany jest obecnie rozległy apartament zupełnie przypominający zaczarowany pałac z bajki.

Znany angielski architekt, Oliver Hill, otrzymawszy polecenie od właściciela apartamentu stworzenia czegoś nadzwyczajnego, absolutnie bez liczenia się z kosztami, wywiązał się znakomicie z zadania.

Ściany, podłoga i sufit wielkiej jadalni są całkowicie z kararyjskiego marmuru koloru złota. Stół i kredens z ciemno-zielonego marmuru afrykańskiego. Dokoła sali jadalnej stoją cztery olbrzymie lampy z czerwonego i złotego onyxu, a kule elektryczne umieszczone są w złocistych czarach onyxowych, dając przedziwne ciepłe światło ludzko podobne do słonecznego. Poza lampami temi oświetlona jest sala żarówkami, świecącymi poprzez złocisty marmur sufitu. Ramy okienne są z ciemno-żółtego marmuru, ujętego w srebrne okucia, drzwi z masywnego czarnego dębu. Długi korytarz hallu ma zieloną marmurową posadzkę, a ściany z czarnej masy szklanej oprawnej w czarny i srebrno-szary dąb. Oświetlają go sztuczne światło dzienne, płonące z sufitu.

Jeden z pokoiów kąpielowych — jest ich pięć przy ogólnej liczbie 25 — ma ściany z alabastru koloru pomarańczowego i wpuszczoną wannę z jasno-żółtego marmuru. Jedną z sypialni jest w stylu weneckim ze sklepieniami pilastrami kryształowymi, cała w tonach: lazurowym różowy i szarym. Inna znów, męska sypialnia, wykończona jest całkowicie z drzewa cedrowego. Ściany biblioteki wyłożone są do połowy wysokości złotym marmurem kominek z lapis azuli.

Przepych barw przechodzi wszystko, co istniało dotychczas nawet w słynnych z barwności pałacach wschodnich.

...Wojna skończyła się. Przerzedzone szeregi powróciły do domów.

Powrócił i Jim. Bez nogi, którą utracił we Flandrii, czy też w jakimś wawozie Wogezów, i bez ideałów, które na prochu starły się przy pierwszym zetknięciu z tragiczną rzeczywistością.

Powrócił z pustką w sercu, wykończony, okaleczony, nie wiedzący co z sobą zrobić i gdzie się podziać.

W czasie jego nieobecności, narzęczona jego, Marja, zdażyła zaręczyć się z jego bratem.

Postanawia wrócić do Francji, gdzie zostawił jedyne swoje ukochanie, dziewczynkę z którą nie mógł się porozumieć, a którą tak kochał...

„PARADA ŚMIERCI”.

RESTAURACJA „TEATRALNA” NARUTOWICZA 20.

PROGRAM

od dnia 1-go lutego 1927.

Początek o godzinie 10¹/₂ wieczorem.

Nadzwyczajne szlagiery.

Prof. CALIGARI z Partnerką z paryskiego Folies Bergeres.

Ossy & Liesel — ulubienicy berlińskiego Wintergartenu — salonowy duet taneczny.

Etienne Andersen budapeszteńska tancerka solowa.

Katia Masłowa subretka.

Arkadiusz Połowski humorysta.

Orkiestra pod batutą — S. Weinrotha.

CASINO

Dziś i dni następnych!

Dziś i dni następnych!

Egzotyczny nadfilm produkcji francuskiej „Gaumont“, dyszący namiętnością pustyni epos grzesznej miłości

Władczyni Libanu

zrealizowany kosztem niesłychanych wysiłków na autentycznym tle palmirskiej pustyni płaskowzgórz Palestyny, Libanu i Syrii według powieści znakomitego pisarza francusk.

PIERRE BENOIT

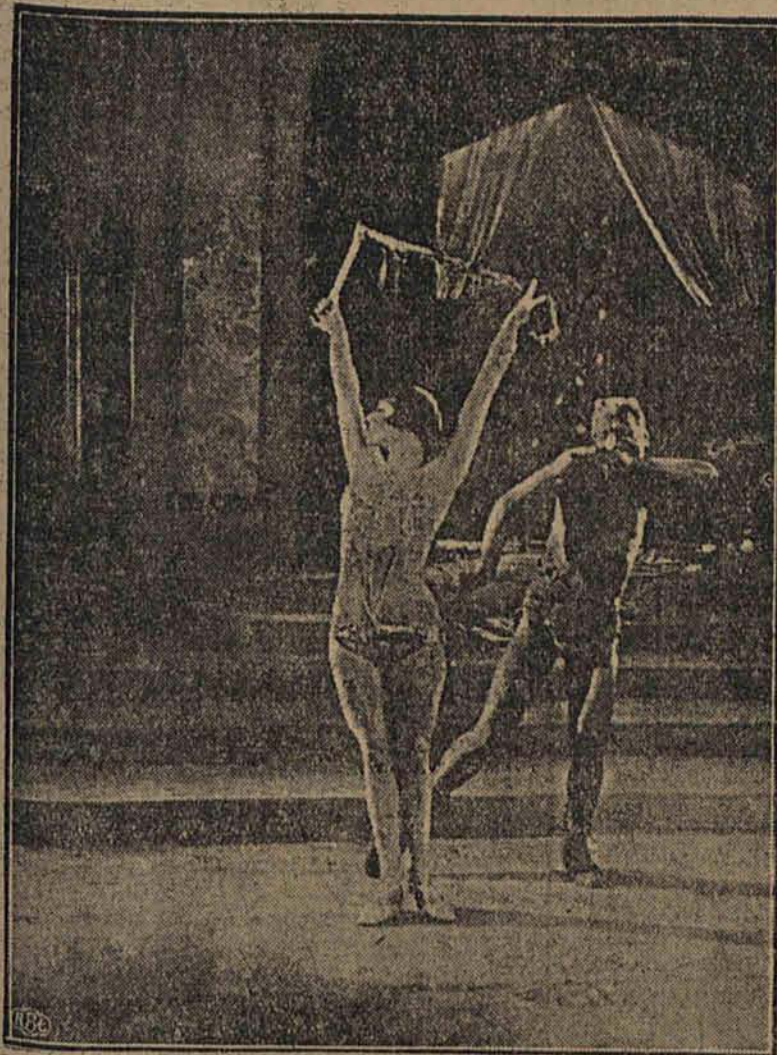
autora niezapomnianej „ATLANTYDY“.

Kobieta, której treścią życia były szalone orgje w luksusowym zamku

kobieta, która w objęciach wytwornych arystokratów i pijanych marynarzy dawała upust swym namiętnościom — oto hrabina **OLGA ORŁOW** duchowa siostrzyca osławionego demona-kobiety, **ANTINEI**.

Specjalnie dostosowaną do obrazu ilustrację muzyczną, opartą na motywach wschodnich, wykona powiększona orkiestra łącznie z oryginalnym chórem rosyjskim

„ZIELONA PAPUGA“.

POCZĄTEK O GODZINIE 1.30.

Od godz. 1.30 do 3-ej ceny wszystkich miejsc 50 groszy i 1 złoty.

GIELDY ZAGRANICZNE.

Gdańsk, 1 lutego.

100 marek Rzeszy 122.646—122.954.
100 złotych 58.03—58.17, czek na Londyn 25.12, telegraficzne wypłaty na: Londyn 25.13, Berlin 122.671—122.929, Amsterdam 206.79—207.31, Warszawa 58.03—58.18.

Londyn, 1 lutego.

Nowy Jork 4.85 i 1-16
Holandia 12.13 i 15-16
Francja 123.18
Belgia 34.87 i 3-4
Włochy 113.75
Niemcy 20.46 i 3-8
Szwajcaria 25.21 i 1-8
Hiszpania 28.93
Portugalia 2.53
Dania 18.20
Szwecja 18.17 i 5-8
Norwegia 18.75
Helsingfors 192.60
Praga 163.75
Wiedeń 34.37
Warszawa 43.50

Paryż, 1 lutego.

Londyn 123.19
Nowy Jork 25.40
Belgia 353.25
Hiszpania 426.12
Włochy 109.20
Szwajcaria 488.25
Dania 676.—
Holandia 1014.—
Szwecja 678.—
Praga 15.50
Rumunia 13.70
Niemcy 603.—

NOTOWANIA ZŁOTEGO

w dniu 1 lutego 1927 roku.

Za 100 złotych: Londyn 43.50, Berlin 46.96—47.44, Zurych 57.50, Berlin wypłaty na Warszawę 47.13—47.37, Katowice 47.06—47.32, Poznań 47.13—47.37, Gdańsk 58.03—58.17, wypłata na Warszawę 58.03—58.17, Wiedeń czeki 79.20—79.70 banknoty 79.15—80.15, Praga 380.50

GIELDY.

Nasz sprawozdawca giełdowy telefonuje:

Na oficjalnej giełdzie walutowej tendencja lekko wzmocniona, co wyrażało się w podwyższeniu kursu dolara gotówkowego o 2 grosze. Pociągnięto to w proporcji wszystkie kursy walut złotych, za wyjątkiem Paryża, który osłabił i Medjolanu, który pozostał bez zmian.

Za czeki na New York dopłacono 3 pro mille, za kabel przeszło 4 pro mille.

GOTÓWKA.

Dolary 8.92.

CZEKI.

Holandja 358.30.
Londyn 43.47, 43.45.
Nowy Jork 8.95, 8.93, 8.95
Paryż 35.25.
Praga 26.56.
Szwajcaria 172.45.
Wiedeń 126.50.
Włochy 38.45.

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

8 proc. pożyczka konwersyjna 97.— dolarowa 80.— 80.50.
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie zł. 43.50, 43.10, 43.20.
5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy zł. 52.50, 53.— 4 i 2 proc. obl. 49.50, 50.

AKCJE.

Bank Dyskontowy 12.50.
Bank Polski 108.— 106.— 109.—
Bank Zj. Ziem Polskich 1.75, 1.70, 1.75
Bank Zarobkowy 9.— 8.50, 8.60.
Bank Handlowy 4.50, 4.30, 4.40.
Zachodni 2.20, 2.10, 2.20.
Wildt 0.06.
P. T. E. 0.15.
Częstocice 1.65, 1.60.
Cukier 3.85, 3.75, 3.80
Dalszy ciąg na następnej szpalcie! Łazy 0.19.

Akcje po poniedziałkowej zwyczajnie wykazały naogół pewne osłabienie. Stoi to w związku z realizacją, do której przystąpiła spekulacja. Osłabienie dało się już zauważyć przy końcu zebrań poniedziałkowych, a poczyniło dalsze postępy na giełdzie wczorajszej. Stosunkowo dobrze trzymają się na pierzy lokacyjne i pożyczki, które nie wykazały znaczących strat kursowych.

Węgiel 87.— 89.—
Nobel 2.95, 2.85, 2.90.
Fitzner 3.—
Modrzejów 6.65, 6.35, 6.50
Ortwein 0.27.
Parowozy 0.57, 0.58.
Rudzki 1.46, 1.40, 1.43.
Ursus 1.60, 1.65.
Zyrardów 13.75, 13.15, 13.50.
Haberbusch 85.50, 86.— 85.75.
Puls 5.70.
Elektryczność 155.—
Siła i światło 47.
Michałów 0.30.
Firley 34.25.
Wysoka 4.60, 4.70.
Polsk. Przem. Naftowy 9
Cegielski 21.— 20.5, 20.
L'pop 20.25, 19.40.
Norblin 106.— 105.—
Ostrowieckie 13.50.
Pocisk 2.10, 2.20.
Starachowice 2.68, 2.61, 2.65
Zawiercie 17.50, 18.50, 18.25.
Borkowski 1.45, 1.40, 1.42.
Spirytus 2.35, 2.45, 2.40.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lekarz-dentysta

TADEUSZ BABAD

Łódź, Nawrot 1'a Tel. 25-22

Sąd polubowny

przy stowarzyszeniu kupców.

W dniu wczorajszym nowowybrane władze centralnego stowarzyszenia kupców i przemysłowców wojew. łódzkiego (Piotrkowska 10) ukonstytuowały skład sądu polubownego w osobach pp.: S. Frejlicha (przewodniczący), S. Hirszon i Moszkowicz (zastępcy przewodniczącego), Gastfreund i M. Rechten (sekretarze).

...W szary poranek Jim Apperson ujrzał na ulicach miasta przeciągające szeregi rekrutów.

Wokół nich zbierały się tłumy, z uwielbieniem patrząc na niebывале zjawisko.

Armja amerykańska, udająca się do Europy na bój, wbrew teorii Monroego, tak popularnej w Stanach, a może tylko w myśl rozszerzonego jej pojęcia! Tego jeszcze nie było, jak Unja Unja!

I Jim Apperson również uległ ogólnej sugestji. Powszechnie podniesienie temperatury uczuć, entuzjazm, ochota i wiara w zwycięstwo! Chwyciło go! Poszedł z nim!...

„PARADA ŚMIERCI“.

